

רחל מרחלת על כל העולם

החברה של החשובים

רחל רמתי עם ז'אקלין קנדי-אונאסיס
כל הדרכים מובילות

נכון שכולם מכירים את רחל'ה רמתי בתור החברה של ז'אקלין, וגם בתור היראליה היחידה שהצליחה להביא את הקנדי-אונאסיס לביקור בארץ-הקודש. אבל אחרי שהן עזבו אותנו וחזרו לארצות-הברית, שם מכהנת רחל'ה כאדריכלית הראשית של עיריית ניו-יורק, החליטה הישראלית שהגיע הזמן לבוא לארץ כדי לנחם מהביקור בארץ. נחמד, לא? תסכימו אתי שזה כבר באמת מקורי.

אבל חוץ מלנוח באה רחל'ה ארצה כדי לחגוג כאן את יומולדתה בין חבריה הרבים, עוד מהתקופה הטרומ-ז'אקלינית, כי לפי תורת ההיגיון, אם הם חברים של רחל, ורחל חברה של ז'אקלין אז גם הם חברים של ז'אקלין. בקיצור, רחל'ה החליטה לפנות את כל אלה שלא הצליחו לראות אותה בגלל שהיתה עסוקה עם

מרוח אין פרנסה

בדיק את המילים הללו אמרה לי סבתא שלי, עליה השלום, עוד בצעירותי. היא אמרה: "תדעי לך, ילדה, בשביל הכבוד צריך לעבוד, ומי שעושה רוח סופו שייך עם הרוח". אני אומנם את הלכה למדתי, אבל יש אחד שכנראה לא עבר את הקורס המזורז של הסבתא שלי, ולא למד את הסיסמה המועילה הזאת בחיים.

כוונתי לז'אן שארל לפוזר, הצרפתי יפה-התואר עם עגילי-היהלום באוזן. הבחור החל את דרכו בארץ לפני כחמש שנים בתור דיסקג'וקי במועדון היס-התיכון ב"אילת, ומאו עבר הרבה-הרבה מקומות עבודה. לאיש לא ברור מה גרם לו בכל מקום להיפרד ממנו אחרי תקופה קצרה. כזה יפה עם כלי-כר הרבה שארם - ובכל-זאת בלי מזל בעבודה.

אחרי הקלוב הוא עבר לאילת, וגם שם היה דיסקג'וקי. משם עבר לאיווה עבודה מינהלתית קלה, ומשם לניהול המסעדה הי סינית באילת, ואחריה לניהול המועדון ב"תל-אביב. אחרי שגם משם קלו רגליו עבר למועדון-לילה בתנחנח, אבל לא עברו ימים

ז'אן שארל לפוזר
מה קורה לו?

רבים והבחור הסתכסך סיסכור רציני עם בעלי המקום.

כיום מוצא עצמו ז'אן-שארל מחוסר עבודה, וממה שנראה לי הוא עלובה-החיים ממש. אשתו - או, יותר נכון, אם בנו, עזבה אותו. נראה שאחרי שנתיים בלי חופה וקידושין היה לה קצת יותר מדי עם הבחור. היא לקחה לה את בנה ועזבה את האב האנוח, לטובת צרפת, ארץ-מולדתה.

ומה עושה ז'אן זה עם בנו הגדול בן ה-9, מנישואיו הקודמים? או, או הוא מוסר אותו למישהו-אומנת, העיקר שלא יהווה לו מיסרד ומיכשול בחיים. לפי השמועות יש לו לז'אן זה הרבה שונאים שהספיק טסח ולצבור במשך חמש שנים, ורק את מול שמעתי בחורה גזעית אסת אומרת מישפט שהגם אותי. היא אמרה: "הדבר היחיד שבשאר נוצץ באישיות של ז'אן שארל הוא העגיל שבאוזנו".

בקיצור, לז'אן, שתמיד החשיב את עצמו גבוה-גבות, יש בעיות האמיתיות מקום עבודה חדש, כי הרי אין מקומות רבים על רמה שיכולים להרשות לעצמם מנהל ב"רמה כלי-כר גבוהה, ותאמינו לי, שאילו לא הרומן החדש שנוסע שלו על אש חזקה, היה האיש שולט לחפש את מזלו במדינה אחרת.

אבל על הרומן הזה תרשו לי לספר לכם בהודמנות אחרת, פשוט, הבחורה היתה כלי-כר הרבה בכותרות באחרונה, שחבל לבזבז קצה של סיפור עליה, כך יישאר לי גם לפעם הבאה, ואתם תישארו סקרנים.

חברתה הטובה של בעלת הבית, ורק צי' נעדר, כי הוא היה תקוע בחוגי-בית עד שעה מאוחרת.

אבל מי שזכה אצל רחל'ה הנמרצת ביחס מיוחד היה דווקא האלוף במילואים הרצל שפיר, שבא להתייעץ איתה לפני צאתו להשתלמות בארצות-הברית.

לקראת הצות הגיע למסיבה הבדרן יואל שר בחברת רעייתו ג'וסי, ואו התברר לכולם שגם לג'וסי יש יומולדת בדיוק אותו יום. כך השימחה הוכפלה ב"רבמקום, ויואל נתן הופעה תגינית במיוחד, כמו שרק הוא יודע. אבל מה ש"סיקרן את כולם היה מיהו הגבר החדש בחייה של רחל'ה. אלא שהיא רק מחייכת חיוך סתום ושומרת על מיסתורין. מה שהיא כן יכולה לבלות לי הוא שהיא תמשיך להביא את כל החברים המפורסמים שלה לישראל, כדי שיראו היכן נולדה, ואם תהיה לכם קצת סבלנות, תיווכחו שגם זה משהו.

החברה המפורסמת שלה, ולערך להם מסיבת יומולדת כמו שצריך.

קודם כל היא ביטלה את המסיבה ש"תיכננו לה בסטודיו 54 המפורסם בניו-יורק, ובמקום זה ערכה מסיבת יומולדת בבית המפואר של חברתה הטובה, אשת החברה אורה יבניאלי באפקה.

כרגיל, היא התכוונה שזה יהיה מאד אינטימי ומצומצם. אבל היו שם לא פחות ממאה חברים שכל אחד מהם שווה סיפור בפני עצמו. ודי אם נזכיר ביניהם את הרופסור חיים כ"ש-שחר, את ארינן מילצ'ין שבא עם חברתו השוודית, את דן פתיר ואשתו יעל, גליה טופיה, הסופר האמריקאי ארינן האן, האדריכל לים צביקה חקר, רמי כרמי ומיכאל שבראם שהביא המון גבינות, ואת בעל הגלריות יצחק תרואה שהביא גם מוסיקה מהמועדון שהוא פותח ביפו העתיקה. כמעט שהגיעה גם הגברת הראשונה הר חדשה של המדינה, ארינה לבון, שהיא

ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

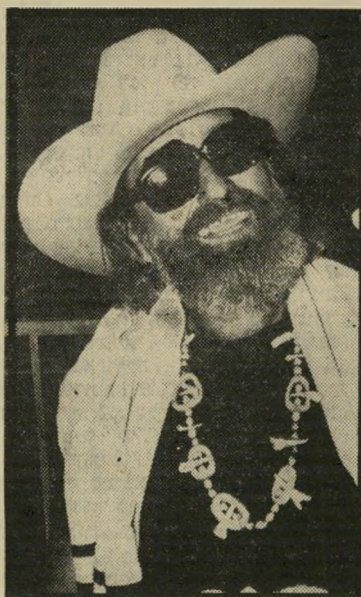
רפי נלסון, לעומתו, שיהיה בריא, לא משתנה כהוא-זה. הבחור עם הכובע של שחור ממשך לשות כמויות אדירות הר בירה, שאותה הוא מרוויח ממישחקי הר כדור-ברזל, המישחק הפופולארי ביותר ב"ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

רפי נלסון, לעומתו, שיהיה בריא, לא משתנה כהוא-זה. הבחור עם הכובע של שחור ממשך לשות כמויות אדירות הר בירה, שאותה הוא מרוויח ממישחקי הר כדור-ברזל, המישחק הפופולארי ביותר ב"ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

רפי נלסון, לעומתו, שיהיה בריא, לא משתנה כהוא-זה. הבחור עם הכובע של שחור ממשך לשות כמויות אדירות הר בירה, שאותה הוא מרוויח ממישחקי הר כדור-ברזל, המישחק הפופולארי ביותר ב"ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

רפי נלסון, לעומתו, שיהיה בריא, לא משתנה כהוא-זה. הבחור עם הכובע של שחור ממשך לשות כמויות אדירות הר בירה, שאותה הוא מרוויח ממישחקי הר כדור-ברזל, המישחק הפופולארי ביותר ב"ישראלים ששילמו הון-עתק לביילוי של חל קצר.

רפי נלסון
בשעות זריחת החמה

משה ינוקא
אינמים לעבור

מחפשת אנשים ידועים וסיפורים עליה? פשוט מאד. נעתי ונדתי בין הכפר של רפי נלסון, שם היה האקשן בשיאו ב"שעות זריחת החמה, לבין המועדון של ינוקא והצוות שלו, ששם שמח בעיקר בשעות הקטנות של הלילה.

ומכאן, לחידושים ולרכילות, נתחיל ב"ינוקא. שנראה מצויין וממשיך להצביר בוקר וערב שהוא עוזב וחוזר לתל-אביב, אבל את זה שומעים ממנו כבר שנים, ומי שמכיר אותו מקרוב אולי יבין שינור קא בלי אילת זה לא בדיוק ינוקא משה שלא עובד קשה. אומנם הוא עולה בקרוב לתל-אביב לפתיחת תערוכה משלו, אבל אין ספק שהוא יחזור לשמש ולש-שמש על שפת הבריכה. הוא גם מספר שהוא עומד לפתוח משהו בתל-אביב, אבל עד שזה לא יהיה מוחלט וגמור אצפה תמיד לראו"ת במועדוננו, עושה שמח לחיירים ולי